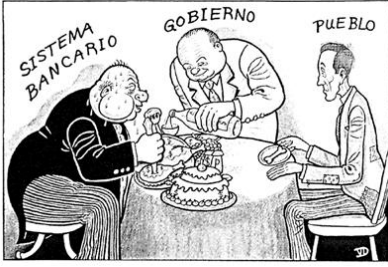

Spekülyasyon ve Sınıflar Mücadelesi

Michel Husson

Günümüzde gerek ABD’de, gerekse Avrupa’da çok bantlı bir bilardo oynanıyor. Bankalar bilançoları için kaygılanıyor, devletler kemer sıkma arzusuyla resesyona (ya da toplumsal patlama) tehdidi arasında bocalıyor, işletmeler kârlarını düzeltiyor, spekülâtörler spekülyasyon yapıyor ve hissedarlar bastırıyor. Ne Avrupa kurumları, ne de Obama bunlar arasında bir sıralama yapıp kesin bir yönelim belirleme yeteneğine sahipler: uçurumun eşliğinde anlık çözüm üretiyorlar. Kamu borcu bu farklı ve çelişkili çıkarların kutuplaştığı yer haline geliyor. Bugün ne olacağına karar veren, ABD borcunun notunu düşüren kredi derecelendirme kuruluşu Standard & Poors değilse kimdir? Doug Henwood’un Left Business Observer’da yazdığı gibi, “binlerce toksik kâğıda AAA notunu vermiş bir çete” için bu “yutulması” oldukça “zor” bir şeydir. Gelgelelim bu kararın hiçbir iktisadî anlamı yoktur ve bunu daha çok, hükümetlere kemer sıkma yolunda daha kararlı adımlar atmaları için çekilmiş bir ihtarname olarak yorumlamak gerekir.

OECD, son Ekonomik Perspektifler raporunda açık biçimde tayin edilmiş hedefleri belirlemek için vardır: “emeklilik yaşının yükseltilmesi” ve “sağlık ve eğitim hizmetlerinin temininde en iyi uygulamaların benimsenmesi”. Tercümesi: sosyal harcamaların azaltılması. “Finansal piyasalar”ın hükümetlere dayatma niyetinde oldukları program işte budur. Ayrıca bunu başarmaktadırlar da: o ünlü finansal piyasalara “güven vermek”, bu piyasaları dizginlemek için gerçek anlamda hiçbir önlem alınmadığı bugün açıkça ortada olduğundan, tam olarak bunların önüne yatmakla birdir. Borç krizi meselesi temelde şudur: dar toplumsal tabakalar en azından yirmi yıl boyunca bugün tehdit altında bulunan finansal bir servet biriktirmişlerdir. Bugün, bu yağmanın toplumsal gerileme karşılık gösterilerek korunması söz konusudur. Bu nedenle, borçların gerisinde sınıflar mücadelesinin türev bir biçimde olmakla birlikte şiddet bakımından aşağı kalmayan yeni bir evresi bulunmaktadır. Ancak, hâkim sınıflar cenahında bu mücadele hayli büyük bir yönünü şaşırılmışlık içinde verilmektedir: kısa vadeli çıkarların bağnazca savunulması kapitalizmin görece istikrarlı bir düzenlenmesi arayışı önünde engel oluşturmaktadır. Bunun yanısıra, [kamu bütçelerini] sağlıklı hale getirme programları toparlanmayı şimdiden engellemeye başlamıştır.

Regards, Eylül 2011

Türkçesi: Osman S. Binatlı